

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: EN NYE RIIME KUNST

Citation: Worm, Jacob: "EN NYE RIIME KUNST", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM, [1968]-1994, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-workid64369/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

EN NYE RIIME KUNST

- 1 Jeg leer nock ad mig selv, der ieg lærd' først at riime,
Maatt' ieg for Rimetz skyld strax ende med een griime,
- 3 Og naar Ulyckelig mit Vers gick ud paa Bisp
Vidst ieg ey nermær raad end slutte med een Risp.
Jeg var vel bister nock, og klaged paa min hierne,
- 6 At dend ey fattede dend ret *Poetisk* kiærne,
Og kund umuelig indbilde Mig blandt alt
At nogen tid kund' skee mand maatte rim' saa galt.
- 9 Men konsten stiger op, jo meere tid mand lever,
Jo høyre i forstand vor hierne sig opsvæver,
- 106 Med tiden glemmer Mand sligt tvungen Lapperie
12 [Og lærer] effter kunst at riime meere fric.
Jeg kiender her een Mand, som meget har at sige,
Som udj Riime-kunst skal neppe have lige,
- 15 Ey saa u-riimeligt kand sættes hannem frem,
Hand det jo faar i Riim, saa det har art og klem.
En Lømmel og et Skarn, een Bengel og Viintapper
- 18 At føre vel i Riim med [Hermand] giæv og (dapper)
Og riimet saa gaar ud paa fiine Juncker *Slens*
At smør' een *titul* paa udaf een *Excellents*.
- 21 Det er vel siger du at riim' paa høye Noder,
Hand Svarer strax dertil: Det riimes med een broder:
Og hvo som dette riim vil noget dadle paa,
- 24 Og siig': Dat [riimt] sich nicht: De lar vel Riimet staa.
En beldet Svendske pog, een Danske biskops stave,
En Biskop uden skiæg, en Oberst med een krage,
- 27 Hvo der i fordum tid [havd'] vild' indbilde mig
At saa uriimeligt kund' have riimet sig,
Jeg hafde Svard: Du Nar betee dig for en *Doctor*,
- 30 At hand forordner dig *recepter* og *decocter*,
Purgatz og Nysse-krud, og and't at tage ind,
At du faar rensed ud dend galskab af dit Sind

- 33 Men det kand denne Mand faa Riimet naar hand lyster
 Det koster kum et ord, hand legger til een Syster,
 Om riimet ey i alt saa lige rigtigt er,
- 36 Saa hører hun dog til dend store *Canceler*
 107 Ja hvo har lyst dertil, ieg vedder tyve daler,
 Jeg kiender Manden vel, ieg lyvcr ey og praler,
- 39 At tog hand sig det for, hand riimte hvidt og Sort,
 Hand Riimte suurt og sødt, een Pandkag' med een Lort,
 Slet intet var saa krumt, slet intet var saa kroget,
- 42 Slet intet var saa bunt, slet intet var saa broget,
 Hand [vidst' at vrie det] som Smeden vrier staa,
 At det skuld riime sig, som smør udj en kaal,
- 45 Det koster ham ey stort, hand tør ey pønsse længe,
 Alt riimer sig for ham, lær du at rim' for penge,
 Thi om der nogen end vil spørge i een hast,
- 48 Hvor skal ieg bær mig ad, ieg arme Usel gast?
 At denne store Mand, som er i riim saa kunstig,
 [Vil] og mig arme Diævl med riimen være gunstig,
- 51 Skuld' ieg min egen brøer i denne Sag vær' huld?
 Jeg raadde ham for alt, han sparde icke guld.
 Og om hand derudaf ey hafde at udskiffte,
- 54 Saa fick hand at see til, hvor hand sig best kund' giffte,
 Jo nærmere i slægt, jo nærmere til Lyck,
 Skjønt der een kiertel var hos saadan feedt et styck'
- 57 Hvad meere der hør til og hvad der meere rester
 Kand [best] erfares hos dend smilende Bormester:
 Gaa's dette Raad forbie, jeg tvifler at du Naaer
 60 [At] Riime-Mesteren [vil riim'] for dig et Aar.